

rigsministeren: Ja, det skal det ærede Medlem faae at vide!). Den høitærede Minister kan maasse indvende, at Politimesteren eller Politiet kan være noget i Forlegenhed med, om de, der gaa med Kreaturer, have Ret til at lade dem græsse eller ikke, men det kunde jo paalægges dem, som føre Kreaturerne, at have Tegne, som gav Tilladelsen tilkjende.

Indenrigsministeren: Ja, om ogsaa det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) vil tage Dyren ved Hornene, saa vil jeg for mit Vedkommende, forsaavidt han maatte mene mig med Dyren, ikke vælte. Jeg kan ikke frafalde de Grindringer, jeg ved 2den Behandling fremsatte imod Vædringsforslaget, nemlig, at det ikke hører hjemme i denne Lov, der aldeles ikke indlader sig paa at behandle det Spørgsmaal, hvorledes man skal forholde sig med Dyr, saalænge de ere paa Ens Eget, og heller ikke kan jeg erkjende, at man kan vedtage dette Vædringsforslag, uden at træde de landøkonomiske Interessesfer og Fordringer for nær. Jeg beder derfor det ærede Thing at fastholde sin Afstemning ved 2den Behandling og ligeledes denne Gang forfaste Vædringsforslaget. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 2 angaar, da finder jeg ikke Noget at bemærke ved, at de Ord, der omhandles deri, udgaa af Paragrafen. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at det omtrent er ensbetydende, hvad enten de blive staaende eller de gaa ud. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 3 vil jeg sige, at det egentlig er Betalingens Gjenstaa som Bøde, der gjør, at jeg ikke tør reise nogen bestemt Modstand imod det, thi man vil jo ikke kunne benegte, at den selvsamme Ubillighed, som der her paalægges, finder Sted med alle Optagelsespenge. Naar der kun er Tale om almindelige Optagelsespenge, saa er der ikke Spørgsmaal om, hvorvidt Vedkommende er skyldig i, at denne Ufred er stet ved hans Dyr; men jeg indrømmer, at den Karakter der her er givne Betalingen som en Bøde, kan gjøre, at man maa finde det rigtigt at vedtage Forslaget under Nr. 3, og jeg drifter mig derfor ikke til at modsætte mig det, skjøndt det stiller sig for mig, som om man derved

faar en Inkonsekvents i Lovens Tanke, thi det er jo aabenbart ikke Andet end en Art af Optagelsespenge, der her er Spørgsmaal om. Ligesaa lidt som man ved Optagelsespenge gjør deres Betaling afhængig af, hvorvidt Dyrets Eier er skyldig i, at Dyret er kommet løs eller ikke, ligesaa lidt forekommer det mig, at der i Sagens egen Bestaafenhed foreligger nogen Grund til at lade andre Hensyn gjøre sig gjældende, naar Talen her er om Betaling for stet Ufred; Optagelsespengene ere imidlertid betegnede som Bøder, og dette gjør, at jeg ikke tør sætte mig imod Vædringsforslaget; men min Trøst i denne Henseende maa være den, at Paragrafen ventelig vil faae saa liden Betydning, at det ikke vil medføre nogen stor Svækkelse lige over for Lovens øvrige Bestemmelser, om ogsaa det ærede Thing maatte vedtage Vædringsforslaget under Nr. 3. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 4 angaar, saa skal jeg sige, at naar man ikke vil have flere Dyr med, saa skal jeg for mit Vedkommende lade Føllet gaa; men jeg vil saa ikke have Grise og alle de Smaadyr med, der paa en Maade kunne siges at høre til den samme Kategori, forsaavidt som de ikke tøires. Jeg har nu faaet Lam og Føl ind i Lovforslaget her i dette Thing. — Derimod maa jeg med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 5 og 7 sige, at jeg ikke synes om dem (Bønløkke: Naal!). Ja, det ærede Medlem siger Naal, men jeg kan ikke frigjøre mig for den Paavirkning, at man nok gjerne vil have Veifred, saa længe det gaar ud over Andre, men derimod søger at tynde Forpligtelsen ud, naar Talen er om En selv. Jeg har et meget levende Indtryk af, at dette er en Tanke, man ikke ret har kunnet frigjøre sig for ved Behandlingen af denne Paragraf, og det forekommer mig, at det, at man tøirer sine Kreaturer saa nær ved en offentlig Bet, saaledes at de kunne naae ind paa den, ikke er et saa galt Vidnesbyrd om, at de skulle naae derind, naar de kunne faae Lov dertil, og derfor anser jeg dette for at være en Bestemmelse, der ikke bør vedtages. — Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man absolut vil have den Ret borttagen, der er tillagt de Veifarende til at kunne optage Dyr, thi det er jo aabenbart